

En professionaliserad röst för barnen?

Förändringar i en barnrättsorganisation

En professionaliserad röst för barnen?

Förändringar i en barnrättsorganisation

Förord

Detta projekt handlar om barnrättsorganisationen BRIS - barnens rätt i samhället. Vi vill tacka MUCF för projektbidraget som gjort det möjligt för oss att forska om BRIS. Men projektet hade inte varit möjligt att genomföra utan den generösa hjälp vi fått från BRIS som gett oss tillgång till sparade handlingar. Vi vill också tacka alla som låtit sig bli intervjuade; generalsekreterare, medlemmar och anställda, både nuvarande och tidigare.

Norrköping 30/4 -2018

Karin Osvaldsson och Johanna Sköld

Innehåll

Sammanfattning	5
Inledning	6
Vad projektet handlar om	6
Professionalisering av en barnrättsorganisation.....	7
BRIS som exempel.....	7
Etablering	7
Konsolidering	8
Förändring	9
Slutord	10
Genomförande.....	11
Material11	
Delstudier	11
Detta kan civilsamhällets organisationer ha nytta av	12
Fortsatt forskning.....	13
Om projektet.....	14
Referenser	15

Sammanfattning

I detta projekt undersöker vi organisatoriska förändringar som BRIS – Barnets rätt i samhället – genomfört under sin drygt 40-åriga historia. Tyngdpunkten ligger på den senaste omorganisationen, där BRIS i stället för att låta hundratals volontärer ta emot barns och ungas kontakter anställde knappt tjugo så kallade BRIS-kuratorer som idag är de som tar emot telefonsamtal, chattar och mejl. Vi jämför denna omorganisering, med tidigare organisatoriska förändringar och med de ideologiska slitningar som BRIS genomgick precis när organisationen bildades.

Resultaten visar att beslutet att ”professionalisera” kontakterna under 2010-talet genom att anställa personal föregåtts av flera tidigare diskussioner om professionaliseringsbehov. Vi kan visa att tidigare professionaliseringsdiskussioner drevs främst med argument om behov av ökad kvalitet i kontakter med unga, men att förarbetet till den senaste professionaliseringen hade en ytterligare komponent: ekonomiska hänsyn. Andra resultat rör de förändringar av rollerna som förbundsordförande och senare generalsekreterare haft i organisationen, samt vilka ideologiska motsättningar som funnits i organisationens historia. Slutligen undersökte vi BRIS utåtriktade arbete, genom en analys av debattartiklar och dagspress. Framförallt intresserade vi oss för vem eller vilka som beskrevs som problembärare och/eller ansvariga för svårigheter i barns och ungas livsvillkor. Här finner vi en tydlig förändring. Under tidigt 1970-tal är det föräldrar och barns svaga rättsliga ställning som ses som de stora problemen. De senaste tio åren har BRIS debattinlägg handlat i mycket lite grad om detta. I stället har debatten riktat in sig på samhällets offentliga verksamheter av betydelse för barn och unga, främst skola, BUP och socialtjänst och deras problem med att fullfölja sitt uppdrag.

Inledning

Barnets rätt i samhället (BRIS) är en organisation som funnits sedan 1971. Den började som ett uppdrag efter ett uppmärksammat fall där en flicka misshandlades till döds. En utställning om barnmisshandel följde, därpå instiftandet av en telefontjänst dit det var möjligt att ringa om man misstänkte att barn for illa. I dag är BRIS en välkänd barnrättsorganisation trots att den aldrig varit medlemsmässigt omfattande. Främst är BRIS känt för Barnens hjälptelefon dit barn sedan 1980 kunnat ringa och tala med en vuxen om sina bekymmer. Förutom att ringa kan barn och unga i dag även mejla eller chatta med BRIS. BRIS har även sedan 1972 drivit en vuxentelefon dit vuxna kan ringa om de känner oro för ett barn eller ungdom. Organisationen driver också ett aktivt policyarbete för en förbättring av barns och ungas livsvillkor.

Vad projektet handlar om

För tio år sedan påbörjade BRIS en av sina största organisationsförändringar någonsin. Från att tidigare ha bemannat hjälpverksamheten med volontärer, övergick man till en modell där alla kontakter med barn och unga utförs av högskoleutbildade kuratorer, anställda av BRIS.

Denna rapport handlar om den förändringen och dess konsekvenser. För att förstå den senaste förändringen har vi också undersökt tidigare större förändringar gällande BRIS organisation och arbetsformer.

Projektet svarar på frågor som:

- Varför sker en professionaliserings- och centraliseringsprocess just nu och vad är denna process ett uttryck för?
- Hur påverkar professionaliseringsprocessen BRIS dubbla uppdrag att vara en röst för barn och tillvarata barns röster, d.v.s. innebär professionaliseringsprocessen att barns röster kommer att tolkas och förmedlas på ett annat sätt än tidigare?
- Hur påverkar det organisationens sätt att presentera sig själv som en röst för barnen, det vill säga barnrättspolitikerna?

Professionalisering av en barnrättsorganisation

BRIS som exempel

Det finns minst två anledningar till att BRIS är ett intressant exempel för en analys av professionalisering:

- a) Det är en organisation som visar civilsamhällets förändrade roll under de senaste decennierna: från att drivas som aktivism – ibland i opposition mot rådande samhällsstruktur, till att numera erbjuda samhällsservice.
- b) Det är ett exempel på hur en barnrättsorganisation är politisk till sin karaktär, vilket i sin tur alltid är en fråga om förhandling. Vilka ideologiska ramar som ska gälla för BRIS har återkommande varit omdebatterat i föreningen.

Undersökningen har genomförts med en historisk tematisering där vi visar hur BRIS etablering, konsolidering och förändring skett i takt med övrig samhällsförändring. De viktigaste samhällsförändringarna i relation till BRIS är ändrade förväntningar på civilsamhället, den ökade betydelsen av ekonomiska argument och näringslivets inträde. I vår ursprungliga ansökan betonade vi förändrade relationer mellan stat och civilsamhälle som ett sätt att förstå BRIS omorganisation. Men vår undersökning visar att näringslivet är en minst lika viktig part i denna förändring. Vi har delat in BRIS utveckling i tre epoker som vi kallar etablering, konsolidering och förändring, efter de handlingsmönster som mest karakteriserar organisationen vid tillfället.

Etablering

BRIS bildades i upprördhet och ilska efter att en treårig flicka misshandlats till döds. Ett antal personer bestämde sig för att bilda en förening som kom att kallas Barnens rätt i samhället, förkortat BRIS. En av föreningens första uppgifter var att skapa en utställning för att öka medvetenheten om barnmisshandel. Den allra första tiden var präglad av aktivism och tydlig politisk och moraliskt grundad argumentation. Ganska snabbt blossade också interna strider upp. Två falanger kan urskiljas. Den ena var präglad av krav på radikalt förändrade relationer mellan vuxna och barn och företrädde av artisten och journalisten Berit Hedeby. Hon såg förhållandet mellan barn och föräldrar som helt dominerat av barns bristande makt i relationen och menade att detta måste få ett slut. Hennes åsikter gav uttryck för en stark misstro mot samhällets vilja såväl som förmåga till förändring.

Den andra falangen företrädde av Gunnel Linde, en av Sveriges mest kända barnboks författare vid tiden. Linde var inte oense med Hedeby om vikten av att förändra barns ställning i samhället, eller att rätten att aga barn måste upphöra. Men hon företrädde andra lösningar på hur BRIS skulle gå till väga. Oenigheten var en strid om politisk radikalitet och graden av polemik mot etablerade samhällsstrukturer (Sköld och Osvaldsson, kommande). Forskning om andra sociala rörelser har diskuterat liknande strider i termer av ramprocesser och menar att de är nödvändiga för att en social rörelse ska kunna avgränsa och sätta ramar för verksamhetens uppgift och dess arbetssätt (Benford, 1993; Benford & Snow, 2000). Vid BRIS första ordinarie årsmöte avsattes Berit Hedeby som ordförande. Organisationen bestämde sig

för att inte gå i fullständig polemik mot samhällets institutioner utan att det kritiskt granskande arbetet skulle handla om att förbättra barns och ungas villkor i relation till etablerade offentliga verksamheter. BRIS arbete kom därefter att präglas av en tilltro till professionella som viktiga påtryckare för barns rättigheter. Denna tilltro grundades i en övertygelse om att politisk påverkan var möjlig om organisationen gick i dialog med statens offentliga utredare och lagstiftare (Sköld & Osvaldsson, kommande).

Konsolidering

Under de följande decennierna blev BRIS en allt tydligare röst i det svenska samhället. Flera lokalföreningar bildades och BRIS spred sig över hela Sverige. Barnens hjälptelefon öppnade 1980. Då hade BRIS etablerat en kontaktväg för att kunna erbjuda vuxenstöd direkt till barn som sökte hjälp. Det utåtriktade arbetet ökade också. BRIS producerade nyhetsblad som senare blev till tidskrifter. BRIS-rapporten, där barns kontaktorsaker årligen presenterades, blev ett regelbundet inslag i det svenska offentliga samtalet om barns och ungas situation i Sverige. BRIS var också snabba med att se de nya kontaktarenor som internet medgav och hur viktiga de är för unga. Under denna epok, från 1980 till 2007, ser vi de första tydliga tecknen på en professionalisering av verksamheten (se även Lundström, 2001). Den handlade om att inrätta internutbildning av blivande volontärer som skulle svara i hjälptelefon och senare på mail och chattar. BRIS började också erbjuda utbildningar till andra organisationer, så väl inom offentlig som privat sektor och andra idéburna organisationer. BRIS etablerade sig som remissinstans vid offentliga utredningar som rör barn och unga – ett arbete som inleddes på 1970-talet. BRIS blev under denna period ett varumärke för en verksamhet som både lyssnar på barn och tar tillvara deras röster i sitt opinionsbildande arbete.

Konsolideringsprocessen går att förstå utifrån ett organisationsteoretiskt perspektiv om hur idéburna organisationer når inflytande över politiskt beslutsfattande. Anna Holzscheiter (2005) har undersökt påtryckarorganisationer för frågor om HIV och AIDS. Hon har använt sig av begreppet ”diskursiv ekonomi” för att visa hur civilsamhällesorganisationer kan skaffa inflytande i internationellt politiskt beslutsfattande trots att de saknar både ekonomiska och territoriella tillgångar. Med diskursiv ekonomi menar hon de sätt att använda språket som organisationer använder för att nå fram med sina budskap. Nybildade organisationer använder ofta ett språk med känslorargument och skarp kritik (gärna med utpekande av syndabockar) för att vinna opinion. Allteftersom organisationen blir mer etablerad i samhället, behöver den ett annat språk för att behålla och legitimera sitt inflytande i det offentliga rummet. Nya sätt att uttrycka sig som visar att organisationen har kunskap, ibland en unik sådan, ger organisationen auktoritet. Den som inte har ekonomiska muskler kan ändå skapa inflytande genom ett språkbruk som visar att organisationen är grundligt förankrad i de frågor den arbetar med.

Överfört till BRIS verksamhet, ser vi just hur en sådan förändring av den diskursiva ekonomin skedde mellan de etablerande och konsoliderande faserna i organisationens historia. Vi har valt att specialstudera hur förändringar av vuxnas ansvar skildrats i BRIS barnrättsarbete. Den vuxensyn som kommer till uttryck i BRIS opinionsbildande arbete kan ha förändrats både i takt med samhällsomvandlingar men även i samband med att BRIS förändrats som organisation och vunnit allt större inflytande inom nationellt beslutsfattande (Osvaldsson & Sköld, kommande; Sköld & Osvaldsson, kommande).

Förändring

I projektet har vi intervjuat såväl generalsekreterare, som tidigare anställda och volontärer på BRIS för att få en inblick i hur och varför den senaste stora omorganisationen av kontakterna med barn och unga skedde 2013, då hundratals volontärer från hela landet ersattes av ett tjugotal anställda kuratorer i Stockholm. Flera intervjuade med centrala positioner i BRIS berättade i intervjuerna att de för knappt tio år sedan förstod att organisationen måste förändras. Det blev alltmer tydligt att de olika föreningarna i landet hade mycket olika förutsättningar för att bedriva sin verksamhet. Det handlade om hur lätt eller svårt det var att få volontärer att sitta i jouten, med påföljande skillnader i möjlighet att ta emot samtal. Föreningarna hade också olika ekonomiska förutsättningar eftersom möjligheter till sponsring från företag och kommuner såg olika ut i olika delar av landet. Men det var svårt att förändra verksamheten när den bestod av flera självstyrande föreningar. Detta ledde fram till att BRIS bestämde sig för att bli en organisation år 2008. Det innebar att man grundade ett riksförbund med en styrelse, ett huvudkontor i Stockholm och regionkontor i olika delar av landet (Osvaldsson och Sköld, kommande).

BRIS hade genom åren utvecklat en internutbildning för ”jourare” (BRIS egen benämning på de frivilliga som tog emot kontakterna i telefon och på chatt och mail tidigare) av mycket hög kvalitet och hade inga problem att rekrytera nya intresserade. BRIS internutbildning hade gott rykte. Problemet blev att få frivilliga att ”joura” tillräckligt ofta för att internutbildningen skulle betala sig, trots att jourarna inte uppbar någon lön. Ibland måste ändå anställda rycka in och bemanna kontaktfunktionerna, ofta för att det fattades jourare, men några informanter uppgav också att det fanns problem med kvaliteten i vissa jourares arbete.

Ledande personer i BRIS berättade att de aldrig tänkt på sin verksamhet i den här typen av ekonomiska termer förrän representanter från näringslivet tog plats i styrelsen, vilket skedde 2009. Då ställdes för första gången frågan: Vad kostar ett samtal? Konkurrensen om sponsormedel hade också hårdnat. Näringslivet var ofta villigt att sponsra BRIS men kunde också kräva inflytande över pengarnas användning. Argument gällande ekonomi, bemanning och kvalitet ledde så småningom fram till att BRIS lade ned sin verksamhet med jourare.

Organisationsförändringen har varit smärtsam för BRIS och även om de vi intervjuat samtliga menar att något måste göras har de skilda uppfattningar om hur själva omorganisationen borde ha genomförts. Många anställda med lång erfarenhet inom organisationen har slutat under de senaste tio åren. Det är tydligt att mycket energi gick åt till att genomdriva förändringen. Servicen att erbjuda barn och unga någon som lyssnar stängde aldrig ned. Men andra uppgifter som rör BRIS opinionsbildande arbete fick stå tillbaka. T.ex. kom inte BRIS-rapporten ut 2013-2014¹ – den rapport som tidigare gett BRIS kunskapande legitimitet och som varit så viktig för organisationens diskursiva ekonomi.

¹ Dock publicerade BRIS 2014 en tilläggsrapport till FN rörande barns rättigheter i Sverige.

Däremot fortsatte BRIS att debattera barns och ungas livsvillkor i dagspressen. Båda generalsekreterarna Göran Harnesk (1999-2011) och Kattis Ahlström (2012-2015) har skrivit många debattartiklar. Men även synligheten i pressen avtog under den period då förändringsarbetet var som mest intensivt, under den tillförordnade generalsekreteraren Karin Bergelvä (2015-2016). En systematisk jämförelse av de debattartiklar som Harnesk och Ahlström skrev med BRIS opinionsbildande arbete på 1970-talet visar stora skillnader. Bristande föräldraskap som var så utmärkande för BRIS 1970-tals retorik, var betydligt mindre förekommande i 2000-talets debatt. Istället framförde BRIS en upprepad kritik mot offentlig verksamhet som rör barn och unga. Socialtjänst och Barn- och ungdomspsykiatri kritiserades för att vara underdimensionerade i relation till utsatta barns behov. De kritiserades också för att underprioritera barn och unga i relation till andra befolkningsgrupper. Skolan har fått kritik för att inte ta den psykosociala miljön på allvar, framförallt för att den inte lyckats stoppa mobbing – en fråga som nästan inte alls berördes som en barnrättsfråga på 1970-talet. Ytterligare ett område rör barns rättsliga ställning. Där var BRIS en drivande kraft på 1970-talet för att barns behov skulle få större genomslag i lagstiftningen. Bland annat var BRIS med och drev igenom inskrivningen av förbud mot aga i Föräldrabalken 1979. Sedan dess har barns rättigheter stärkts och under 2000-talet har BRIS fört en argumentation om att FNs konvention om barns rättigheter ska bli svensk lag och att barn i Sverige ska få ökade möjligheter att överklaga beslut som rör dem.

Slutord

Slutligen menar vi att den professionalisering som lett till att BRIS idag är en organisation där endast anställda utför det operativa arbetet har drivits av både ekonomiska argument och argument rörande behov av stabilitet och kvalitet. Tidigare representanter för BRIS beskriver en utveckling från ekonomisk omedvetenhet till kostnadskontroll. Inte bara BRIS, utan även andra civilsamhällesorganisationer har de senaste decennierna förändrats från att bedriva aktivism till att erbjuda samhällsservice (Lundström & Wijkström 2012). Professionalisering kan på så sätt inte bara förstås som den gradvis ökade professionella kompetensen i organisationen, utan även som en förändring av själva ramarna för uppdraget – en förskjutning från aktivism till service.

Kostnadsberäkningar har emellertid inte räknat med det humankapital som BRIS har kunnat mobilisera och värdet av att kunna påverka politiskt genom att ha många företrädare inom yrkesgrupper som arbetar med barn. Detta, enligt flera informanter, är något som gått förlorat i den nya organisationen. Förr hade BRIS hundratals aktiva ambassadörer som kunde diskutera BRIS frågor på sina arbetsplatser och bland vänner. De kunde genom sitt engagemang ständigt verka för att stärka BRIS varumärke utan att det kostade något. Den påtryckande och politiska dimensionen av BRIS arbete har därmed behövt uppfinnas på nytt. I dagsläget verkar BRIS ha identifierat detta problem och arbetar fram nya arbetsformer. Kanske kommer de nyligen skapade BRIS-nätverken att kunna ersätta en del av det gräsrotsarbete som gick förlorat när volontärerna ersattes av anställda?

Genomförande

Projektet är en fallstudie av organisationen BRIS.

Material

Vi har använt oss av dokument och kvalitativa intervjuer

Dokument

- Tidningsartiklar från 1970-talet
- Mötesprotokoll
- Debattskrifter
- BRIS egna verksamhetsberättelser och årsredovisningar mellan 1993-2016
- BRIS debattartiklar från 2007-2016
- BRIS remissvar 2007-2016

Tidsepokerna är valda för att ge material om tiden då BRIS etablerades samt de år som föregick den senaste stora omorganisationen och några år efter denna.

Intervjuer

Under 2015-2018 har vi genomfört ett antal kvalitativa intervjuer med både nuvarande och före detta:

- Generalsekreterare
- Volontärer
- Anställda

Hela projektet är etikprövat och godkänt (Dnr: Ö 4-2017)

Delstudier

Tre delstudier har genomförts.

Delstudie 1:

I den första delstudien undersöks **BRIS etablering som organisation** och de ideologiska strider som snabbt fanns både gentemot omvärlden och inom organisationen. Här använder vi oss av tidiga mötesprotokoll, debattskrifter och tidningsartiklar från 1970-talet.

Delstudie 2:

Studien handlar om **BRIS utåtriktade arbete mellan 2007-2016**. Här analyseras remissvar, debattartiklar, årsberättelser och verksamhetsberättelser för att besvara frågor om förändringar i barn och vuxensyn samt intensitet i det utåtriktade arbetet.

Delstudie 3:

Här undersöks med hjälp av intervjuer **vad som föranlett professionaliseringen av organisationen och hur de som är eller har varit engagerade i BRIS ser på denna**. Intervjuszvaren analyseras i relation till granskningar av årsredovisningar och verksamhetsberättelser.

Detta kan civilsamhällets organisationer ha nytta av

Inför en omorganisation – fundera noga igenom varför ni behöver förändra. Är det av ekonomiska skäl, kvalitetsskäl eller andra orsaker som t.ex. personliga eller ideologiska ramkonflikter? Detta har stor betydelse för hur förändringarna bör genomföras. Förankring av fundamentala förändringsprocesser inom en organisation eller förening ser olika ut i olika delar av organisationen. Fundera noggrant igenom och försök föreställa er konsekvenserna i lokalföreningar respektive den centrala organisationen, om roller och uppgifter kommer att förändras för medlemmarna, eller om relationen mellan anställda och medlemmar blir annorlunda. Var medvetna om att förankring tar tid. Fundera noga igenom vilken roll medlemmarna ska ha i en organisation som driver en service. Skapa en strategi för hur omorganisationen ska kunna ske utan att organisationens arbete tar skada. I BRIS fall påverkades aldrig stödverksamheten negativt. Däremot minskade BRIS utåtriktade opinions- och politiska påtryckningsarbete under några år.

Fortsatt forskning

Denna studie om organisatoriska förändringar i BRIS har endast kunnat påbörja utforskandet av förändrade roller mellan offentlig verksamhet och civilsamhällets organisationer. Även om det finns tidigare forskning, se t.ex. Enander, Holmberg & Lindgren som undersökt kvinnorörelser (2013) behöver vi betydligt fler fallstudier som undersöker de civilsamhällesorganisationer som börjat som aktions- och påtryckargrupper för att utvecklas till instanser som erbjuder olika former av medborgarservice.

Ett annat viktigt forskningsområde rör former för och kunskapen om att företräda barns röster. En fördjupad kunskap om detta skulle kräva ett betydligt mer detaljerat och jämförande studium av den operativa verksamheten, det vill säga de kontakter som barn i dag och historiskt tagit med BRIS, och det policyarbete som organisationen drivit. Ett sådant projekt skulle innehålla noggranna analyser av telefonsamtal, brev och chattar. Förutom analyser av historisk förändring av barns kontaktformer och kontaktorsaker vore en jämförelse av liknande organisationer och verksamheter i olika delar av världen mycket relevant. Liknande projekt har genomförts i Australien och Nederländerna (Cromdal et al., 2018; Danby et al., 2011; Emmison & Danby, 2007; Fukkink & Hermanns, 2009) och att jämföra dessa resultat skulle vara av vikt inte bara för en ökad kunskap om bemötande av barn och unga. Det skulle också kunna generera intressanta insikter i synen på barns behov och rättigheter som den uttrycks i kommunikationen mellan de unga som söker stöd och de vuxna som tar emot kontakten och erbjuder detta (Halldén, 2009).

Om projektet

Titel:

En professionaliserad röst för baren? BRIS och det nya samhällskontraktet mellan stat och civilsamhälle (Dnr: MUCF 1745/14)

Medverkande forskare:

Docent Karin Osvaldsson och Professor Johanna Sköld

Lärosäte:

Linköpings universitet

Metod:

Jämförande innehållsanalyser av

- BRIS egen dokumentation som årsredovisningar, verksamhetsberättelser och remissvar
- dagspress om BRIS från 1970-talet
- BRIS egna debattartiklar 2007-2016
- intervjuer med generalsekreterare, medarbetare och medlemmar

Referenser

Benford, R.D. (1993) Frame disputes within the nuclear disarmament movement. *Social Forces*, 71(3), 677-701.

Benford, R.D. & Snow, D.A. (2000). Framing processes and social movements: An overview and assesment. *Annual review of Sociology*, 26, 611-639.

Cromdal, Jakob, Danby, Susan, Emmison, Michael, Osvaldsson, Karin & Cobb-Moore, Charlotte (2018) 'Basically it's the Usual Whole Teen Girl Thing': Stage-of-Life Categories on a Children and Young People's Helpline. *Symbolic Interaction*, 41(1), 25-44.

Danby, S., Butler, C. W., & Emmison, M. (2011). 'Have you talked with a teacher yet?: How helpline counsellors support young callers being bullied at school. *Children & Society*, 25(4), 328-339.

Emmison, M., & Danby, S. (2007). Who's the friend in the background? Interactional strategies in determining authenticity in calls to a national children s helpline. *Australian Review of Applied Linguistics*, 30(3), 31.1-31.17.

Enander, V., Holmberg, C. & Lindgren, A. (2013). *Att följa med samtiden: kvinnojoursrörelse i förändring*. Stockholm: Atlas.

Fukkink, R. G., & Hermanns, J. M. (2009). Children s experiences with chat support and telephone support. *Journal of Child Psychology and Psychiatry and Allied Disciplines*, 50(6), 759-766.

Halldén, G. (2009). Barnperspektiv: Ett ideologiskt laddat begrepp och oprecist som analytiskt verktyg. *Locus*, 409(3), 4-20.

Holzscheiter, A. (2005). Discourse as Capability: Non-State Actors' Capital in Global Governance. *Millenium: Journal of International Studies*, 33(3), 742-743.

Lundström, T. & Wijkström, F. (2012). Från röst till service: vad hände sedan? I F. Wijkström (Ed.), *Civilsamhället i samhällskontraktet: en antologi om vad som står på spel*. Stockholm: European Civil Society Press, 245-287.

Lundström, T. (2001). Child Protection, Voluntary Organizations, and the Public Sector in Sweden. *Voluntas: International Journal Of Voluntary And Nonprofit Organizations*, 4, 355-371.

Osvaldsson , K. & Sköld, J. (kommande) *A professional civil society organisation for children's rights*. Manuskript under sammanställning

Sköld, J. & Osvaldsson, K. (kommande) *Omvärldssyn och Vuxensyn i en Barnrättsorganisation*. Manuskript under revidering.

© Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor 2018

ISSN 1651-2855 ISBN 978-91-88455-78-9

projektledare Omar Nur

text Karin Osvaldsson Cromdal

omslag Christián Serrano

distribution MUCF, Box 17801, 118 94 Stockholm

webbplats www.mucf.se

e-post info@mucf.se

tfn 08-566 219 00

Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor

Vi tar fram kunskap om ungas levnadsvillkor och om det civila samhällets förutsättningar. Vi ger stöd till föreningsliv, kommuner och internationellt samarbete.

mucf | Myndigheten för ungdoms-
.se | och civilsamhällesfrågor